

**Hans-Martin Tillack által 2004. június 1-jén az Európai
Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset**

(T-193/04. sz. ügy)

(2004/C 251/36)

(Az eljárás nyelve: angol)

Hans-Martin Tillack, képviselik: Ian S. Forrester, QC, Thierry Bosly, Christoph Arnold, Nathalie Flandin, Justus Herrlinger és Juliette Siaens ügyvédek, 2004. június 1-jén keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság:

- semmisítse meg az OLAF-nak a német és a belga igazságügyi hatóságok előtti eljárás megindításáról rendelkező határozatát;
- kötelezze az alperest az Elsőfokú Bíróság által meghatározott mértékű kamattal növelt, az Elsőfokú Bíróság által meghatározott összegű kártérítés megfizetésére;
- kötelezze az alperest a jelen eljárás költségeinek viselésére;
- tegye meg az általa szükségesnek ítélt egyéb intézkedéseket.

Jogalapok és fontosabb érvek:

2004. márciusában a belga igazságügyi hatóságok házkutatást tartottak a felperes munkahelyén és lakóhelyén az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) feljelentése alapján, amelyben a felperest egy európai uniós tisztviselő megvesztegetésével gyanúsították meg.

A felperes az OLAF határozatának megsemmisítését kéri, mivel azt a lényeges formai követelmények és a sajtóforrások védelméhez való alapvető jog megsértésével hozták meg.

A felperes azt állítja, hogy előzetesen nem tájékoztatták az OLAF Felügyelő Bizottságát a nemzeti hatóságokhoz benyújtott feljelentésről, megsértve így a 1073/99 rendelet 11. cikkének (7) bekezdését⁽¹⁾. A felperest egyáltalán nem hallgatták ki az OLAF által lefolytatott belső vizsgálat során. Mindezekon felül a határozat semmis azért is, mert nem megfelelő jogi alapokon nyugszik. Az OLAF olyan belső vizsgálat keretében járt el, amelynek célja a tisztviselők által elkövetett, a hatályban lévő szabályok esetleges megsértésének felderítése, noha a felperes nem tisztviselő és nem alkalmazottja egyetlen közösségi intézménynek sem.

Mindezekon felül a felperes azt állítja, hogy az OLAF határozata sérti a sajtóforrások védelméhez való alapvető jogot, amely a sajtószabadság része, mivel azért kérték a nemzeti hatóságoktól, hogy tartsanak házkutatást a felperes lakóhelyén és munkahelyén, hogy így azonosítsák a Bizottságon belüli informátorait.

A kártérítési kérelemmel összefüggésben a felperes arra hivatkozik, hogy az OLAF által a nemzeti hatóságokhoz benyújtott feljelentés, valamint a vele szemben felhozott gyanúsítások hivatali visszásságnak minősülnek, amelyek súlyos károkat okoztak személyes és szakmai jó hírnevében.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1999. május 25-i 1073/1999/EK rendelete az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról (HL L 136., 1999.5.31., 1. o.).

**Az Ultradent Products Inc. és Michael J. S. Renouf által
2004. június 14-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen
benyújtott kereset**

(T-237/04. sz. ügy)

(2004/C 251/37)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az Ultradent Products Inc., székhely: South Jordan (Utah, USA) és Michael J. S. Renouf, lakóhely: Brüsszel (Belgium), képviseli S. Crosby és C. Bryant, solicitors, 2004. június 14-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottság 2004. április 5-i határozatát, amelyben az megtagadja a hozzáférést az igazgatási eljárás során meghatározott dokumentumokhoz, a felperes három, 2003. október 27-i, a fogfehérítési termékek osztályozására vonatkozó dokumentumokhoz való hozzáférésre irányuló kérelmét követően;
- semmisítse meg a Bizottság 2004. április 5-i határozatát, amelyben az megtagadja a hozzáférést a körülményeket tekintve feltételezhetően létező dokumentumokhoz;
- kötelezze az alperest a felperes költségeinek viselésére, az Elsőfokú Bíróság Eljárási Szabályzata 87. cikkének megfelelően.

Jogalapok és fontosabb érvek:

2003. október 27-i három levelében a második felperes három kérelemmel fordult a Bizottsághoz, hogy hozzáférhessen arra a kérdésre vonatkozó dokumentumokhoz, hogy a fogfehéritési termékeket kozmetikai termékeként vagy orvostechikai eszközökként kell-e osztályozni. A második felperes egészen pontosan az első felperes nevében a Bizottsághoz benyújtott, ezen termékeknek az Egyesült Királyság hatóságai általi osztályozását vitató panaszához kapcsolódó dokumentumokhoz, Borino biztos a Bizottságnak ezen termékekről feltett írásbeli kérdésekre vonatkozó válaszát előkészítő dokumentumokhoz, végezetül pedig a Bizottság valamennyi, ezen termékek osztályozására vonatkozó dokumentumához kért hozzáférést. Ezzel egy időben a második felperes, aki solicitor, kijelentette keresetében, hogy az első felperes nevében jár el.

2003. december 16-án a felperesek megerősítő kereseteket nyújtottak be. 2003. december 17-én a Bizottság válaszolt az alapkeresetekre, és 2004. január 7-én a felperesek újabb, a három előző, december 16-i megerősítő kereset visszavonására irányuló megerősítő kereseteket nyújtottak be. A Bizottság 2004. április 5-i levelében válaszolt a 2004. január 7-i keresetre. Ehhez a levélhez számos dokumentumot mellékel.

A felperesek azt állítják, hogy az igazgatási eljárás fényt derített arra, hogy a felperesek számára a 2004. április 5-i levélben eljuttatott dokumentumokon kívül a kérdéses tárgyban számos dokumentum biztosan létezik és egyéb dokumentumok létezése is feltételezhető. A felperesek szerint ezen dokumentumok mindegyike az alapkereset hatálya alá tartozik és a Bizottság birtokában van, ám nem tették elérhetővé a felperesek számára. Ennek alapján a felperesek a 2004. április 5-i levelet valamennyi ilyen dokumentumhoz való hozzáférés megtagadásának tekintik, és kérik ennek megsemmisítését. Keresetük alátámasztására a felperesek az 1049/2001 rendelet⁽¹⁾ (HL 145., 2001.5.31., 43–48. o.) 8. cikkének megsértésére, illetve az egész rendelet általános megsértésére hivatkoznak. Azt állítják továbbá, hogy a Bizottság nem tudott kielégítő érveket felhozni arra, hogy miért nem enged hozzáférést a bizonyossággal létező dokumentumokhoz, és miért nem hivatkozott a hozzáférési jog megtagadását indokoló kivételre.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet.

A Lengyel Köztársaság által 2004. június 28-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-257/04. sz. ügy)

(2004/C 251/38)

(Az eljárás nyelve: lengyel)

A Lengyel Köztársaság 2004. június 28-án kereseteket nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közös-

ségek Bizottsága ellen. A Lengyel Köztársaság meghatalmazottja Jarosław Pietras.

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság:

- semmisítse meg a 2004. február 10-i 230/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 39., 3. o.) és a 2004. április 20-i 735/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 114., 13. o.) által módosított, a mezőgazdasági termékek kereskedelme tekintetében a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia csatlakozása következtében elfogadandó átmeneti intézkedésekről szóló, 2003. november 10-i 1972/2003/EK bizottsági rendelet (HL L 293., 3. o.) 3. cikkét valamint a 4. cikk (3) és (5) bekezdésének nyolcadik franciabekezdését;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A 2003/1972 EK rendelet tekintetében a felperes az alábbi kifogásokat terjeszti elő:

- az áruk szabad mozgása alapelveinek megsértése olyan erga omnes behozatali vámtételek révén, amelyek meghaladják azon vámtételek mértékét, melyek Lengyelország Európai Unióhoz való csatlakozását megelőzően voltak hatályban;
- a Bizottság hatáskörének hiánya, valamint a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Málta Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmány⁽¹⁾ 22. cikkének valamint 41. cikke (1) bekezdésének, a IV. melléklete 5. részének megsértése olyan intézkedések elfogadásával, melyek megváltoztatták vámunió szabályainak Lengyelországra történő alkalmazásának ebben az okmányban meghatározott feltételeit;
- az állampolgársági alapon történő hátrányos megkülönböztetés tilalmának megszegése olyan intézkedések elfogadásával, amelyek lengyelországi jogalanyok számára más elbánást írnak elő, mint a tizenötök Közösségből származó, hasonló helyzetben lévő jogalanyok számára;
- lényeges eljárási szabály megsértése, mivel az elfogadott intézkedéseket nem megfelelően indokolták;
- a bizalomvédelem alapelveinek megsértése olyan eljárás bevezetése révén, amely a fent említett csatlakozási okmányban meghatározott feltételeknek nem felel meg, azon termékek vonatkozásában, melyek 2004. május 1-én átmeneti megőrzésben, voltak vagy vám eljárás alatt álltak vagy azokat a behozták a kibővített Közösségben és különösen olyan mértékű importvámok bevezetése révén, melyek meghaladják azokat a vámtételeket, melyek Lengyelország európai uniós csatlakozása előtt voltak hatályban.